

DOBŘANSKÝ ZPRAVODAJ

červenec 2014

Obsah

Slovo starosty

Vítání občanů

Žehnání studny u Bartošů

Milým obyvatelům Dobřan

Společenská kronika

Z činnosti Sokola

Dětský den

Markovská studánka

Oslava narozenin

Přístavba ZŠ 1959

Zprávy z naší školy TP o.p.s.

I. svět. válka

Seriál: Paměti Josefa Andře
na I. svět. válku

Usnesení z XV. VZ OZ

Rozbor pitné vody

Osvědčení o úspoře emisí

Slovo starosty

Tak tu máme zase léto, samozřejmě i prázdniny, kterých se už děti nemohly dočkat, také řada z nás čerpá zasloužené dovolené a užíváme si trochu toho volna, proto všem přeji krásné léto plné pohody a sluníčka.

Opět bychom Vás rádi informovali o dění v Dobřanech, tedy co se již přihodilo a co nás také čeká.

V letošním roce jsme se opět přihlásili do soutěže „Vesnice roku“, ale bohužel letos jsme žádné ocenění nezískali. Je to ovšem pochopitelné, přihlášených obcí bylo přes třicet a i ostatní obce určitě mají co ukázat.

Už v minulém zpravodaji jsme Vás informovali o akci „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobruška“, zatím vše probíhá podle plánu.

První víkend v říjnu jsme předběžně pozváni do Západočeských Dobřan, tak již teď si zaříd'te volno, ať můžeme dorazit v hojném počtu. O programu budete včas informováni.

V říjnu nás čekají další volby, tentokrát komunální a senátní.

starosta

Obec Dobruška

Dobruška čp. 90, 518 01 Dobruška

Tel.: 494 665 523, 724 183 076

Fax: 494 665 523

E-mail: obecdobruška@volny.cz

www.obecdobruška.cz

Vítání občánka, v tomto případě občanky, v Dobřanech

Jak se stalo už milou tradicí v naší obci, i v současné době poslední u nás narozené miminko 20. ledna 2014 - bylo slavnostně přivítáno mezi nejmladší občany panem starostou. Jedná se o Leontýnku Tošovskou, a stalo se tak v sobotu, 14. června, v kanceláři obecního úřadu. Leontýnka samozřejmě nepřišla sama, byla přivezena v kočárku a posléze přinesena svými rodiči Gábinou a Jardou Tošovských a doprovázena bratříčkem Dominikem, několika

babičkami, dědečky, prababičkami, tetami i strejčky. Bylo jich kolem dvaceti a dobře si je pamatujeme z vítání Dominika, které proběhlo také na dobřanském obecním úřadě, ale už v říjnu 2010. Ono se to nezdá, ale utíká to ...

Uvítání proběhlo sice v komorním duchu, ale při projevu starosty obce, Michala Moravce, byla vidět, především u dámské části publika, sem ta nějaká slzička v očích. Přispěla

k tomu i kulturní vložka, kdy pod pečlivým vedením Zdenky Moravcové vystoupily naše dobřanské děti, holčičky i kluci od Křížů, Paštíků, Pechů, Sovinů, Tomášů a Václavků.

Ve mně zanechal největší dojem Ondra Tomáš, když statečně a s nepřehlédnutelným odhodláním prohlásil, že až bude velký, bude nosit miminka. Při projevu pana starosty, kdy šetrně varoval rodiče, že nejsou jen radosti, ale i takové problémy, jako dítě pokecané třeba kečupem, zavládlo veselí. Leontýnka, vkusně oblečená do bílo-růžového dámského modelu s nádhernou čelenkou, celý obřad sledovala s nebývalou trpělivostí, i když si byla určitě vědoma, že po tomto programu jí čekají ještě křtiny v našem kostele sv. Mikuláše. A tak se tam po přípitku pana starosty s maminkou Gabrielou a tatínkem Jaroslavem a po zápisu do naší kroniky, který začíná veršem od Franka Thiesse: „Každým dítětem začíná nový svět,“ celá rodina odebrala. A v kostele je převzal do své péče náš pan farář Jan Barborka. Bylo to moc hezké a mohlo by to být častěji, ale to už záleží jen na našich mladých dobřaňáčcích a dobřaňácích!

Na závěr ještě taková zajímavost. Před začátkem obřadu pan farář otevřel v kostele naši krásnou křtitelnicu se sv. Jiřím na víku, což se už zřejmě dlouhé roky nestalo a než tam nalil svčenu vodu, objevil na dně do kamene vytesaný letopočet Anno 1629! Vzhledem k tomu, že kamenný kostel byl dostaven v roce 1740, s největší pravděpodobností křtitelnice pochází ještě z předchozího dřevěného kostelíka, o kterém je první písemná zmínka z roku 1358. A Dobřany jako vesnice se zmiňují až v roce 1361. Tak se dá předpokládat, že naše obec je o něco starší, než je uváděno ve starých spisech, protože kostel se určitě postavil, až když zde vesnice nějakou dobu byla. Myslím, že dodnes nikdo netušil, ani se nikde neuvádělo, že máme u nás takovou vzácnost!

J. M.

Požehnání studny u Bartošů

U nás v Dobřanech se stále něco děje. Pan Miloš Bartoš se svojí Vladčkou požádali pana faráře Barborku, jestli by nepožehnal studni před jejich domem. A protože pan farář, je velmi

vstřícný a ochotný člověk, tak slíbil, že 1. června po mši svaté se ke studánce dostaví a obřad vykoná. A tak se také stalo. V neděli, ve dvanáct hodin, se před Bartošovic domkem sešlo na čtyřicet velkých i malých občanů, a to nejen z Dobřan, ale i z okolí. Docela ta účast překvapila, my zdejší příliš zbožností nevynikáme.

Miloš všechny přivítal, v krátké řeči vyzdvihl, že tato studna už několik generací poskytuje vodu, a v dnešní době, kdy mnohde je vody nedostatek,

si toho musíme vážit. Jeho řeč byla opravdu velice hezká a myslím, že i překvapila, mluvil jako zkušený řečník – a bez papíru! Poté se pan farář ujal své funkce, několika slovy také vyzdvihl potřeby takových studní pro lidi i v dřívějších dobách, kdy ještě nebyl vodovod, vodu požehnal a obřad se zakončil otčenášem. Na závěr Miloš s Vladčkou všem přítomným nabídli přípitek a tím celý, pro nás nezvyklý, ale hezký obřad skončil. Několik diváků, také náš starosta, celou akci fotilo či filmovalo. Nutno podotknout, že Miloš Bartoš studnu zrekonstruoval, udělal hezkou stříšku, a do štítu umístil sošku panny Marie, kterou našel uschovanou na půdě domu. Večer je osvětlená svíčkami. U cesty se tak objevilo pěkné zákoutí, myslím, že si toho každý kolemjdoucí všimne a rád se na okamžik zastaví.

J. M.

Milí obyvatelé Dobřan,

nevím, jak vás mám oslovit. Chtěl bych, aby to vyznělo jako v rodině a zároveň s úctou.

Už dříve mě požádal Honza Moc, abych napsal do vašeho zpravodaje, ale dostávám se k tomu až teď. Už k vám jezdím sloužit mše svaté a učit děti náboženství bez pár dní rok. Jsem rád, že k vám mohu jezdit na bohoslužby.

Nikdy nezapomenu, jak jsem jel poprvé za Martínkovými, kteří se už dlouhá léta starají o kostel a dělají to s pomocí manželů Sovinových dodnes, za což jsem jim nesmírně vděčný. Jel jsem se s nimi seznámit. Už ani nevím, zda jsem šel k nim, nebo od nich. Myslím, že to bylo takto: Když jsem zaparkoval auto před obchodem a šel směrem k Martínkovým, všiml jsem si skupiny lidí, která sedí na terase před obchodem a dobře se baví. Když jsem se po návštěvě zase vracel k autu, skupinka tam stále seděla. Byl krásný srpnový podvečer. Možná sobota, už si přesně nepamatuji. Hlavou mi vrtalo, zda mám tu skupinku oslovit, nebo nemám, mám se jim představit, nebo zůstat nepoznan. Zvědavost však zvítězila a pozdravil jsem a možná se hned představil, aby zmizela pochybnost, co je to za cizince. Stala se tehdy velmi

krásná a spontánní věc. Proběhlo v tu chvíli něco, co se těžko popisuje. Básník by to možná vyjádřil slovy o lásce na první pohled, kterou potkal na chodníku, pozdravil ji a ono to vyšlo... Během chvíle jsem se cítil být přijatý do kolektivu a to i když jsem si, pokud si pamatuji dobře, s tou partou nepřipil na zdraví. Už nevím, jaké víno to bylo. Byl jsem tak oslovený tím, že mě přijali mezi sebe, že jsem jim to chtěl oplatit, a tak jsem nerozvážně všechny pozval v neděli, kdy jsem měl poprvé sloužit, po mši do zákristie na ochutnávku mešního vína. To jsem si naběhl. Vzal jsem v neděli skoro celou sedmičku mešního vína, trochu odlil do konvičky na mši a zbytek jsem nechal pro své nové známé. Po mši jsem nemohl věřit svým očím. Zákristie se zaplnila známými tvářemi a v jejich čele stál Honza Moc jako mluvčí a řekl něco ve smyslu: „Tak nás tady máte, pane faráři“ Měl jsem plastová štamprlátka na jedno použití, a protože jsem pozval všechny účastníky mše, která právě skončila, tak jsem se skutečně modlil, aby na všechny zbylo - jak štamprlátka, tak víno. Všechno dobře dopadlo, ještě jednou jsme se představili a zdá se mi, že od té chvíle, kde byl přítomen myslím i Michal Moravec a předal mi dárkovou tašku, ve které byly drobné předměty se symboly obce, jsem byl uveden do místní komunity, kde má každý své nezastupitelné místo. Mimochodem klíčenku s kostelem mám stále na klíčkách od auta, a tak si často na vás Dobřanské vzpomenu. Od té doby jsme prožili společně několik radostných i bolestných událostí a jsem vděčný Pánu Bohu i vám, že jsme je mohli prožít společně.

Na závěr takový malý postřeh. Přejde mi, jako by každou mši svatou, kterou u vás sloužím vždy první neděli v měsíci od 11 hod., byla v kostele nějaká nová tvář, na kterou se rád od oltáře usměji. Atmosféra na bohoslužbě je vždy velmi příjemná a hřejivá také díky spolehlivosti a přesnosti pana Janouše, který začíná vždy přesně v 11 hod. hrát píseň, což mi pomáhá, abych také začínal bohoslužbu včas. K jeho doprovodu se vine kostelem svěží a silný hlas jeho milé paní, kterým nám všem pomáhá, abychom při zpěvu udrželi správnou melodii a neklesali.

Já osobně bývám po mši svaté s vámi duchovně posílen a občerstven. Věřím, že to může říci každý, kdo navštěvuje nedělní bohoslužby. Těším se s vámi na viděnou v kostele, ve škole, nebo jen tak. Také vás zvou na kafe ke mně domů do Deštného na Diecézní centrum života mládeže Vesmír.

Váš kněz Jan Barborka

Z činnosti Sokola

Letošní jaro a začátek léta bylo v sokolovně celkem rušno. 26.4. oslavila v sokolovně svoje neuvěřitelné 50. narozeniny Hanka Vomáčková. Kamarádi a kamarádky jí připravili malé překvapení, ☺ které se také nacvičovalo v sokolovně.

Již o výroční valné hromadě se mluvilo o uspořádání dětského dne. Na programu bylo původně přespání ve velkém stanu, který je již několik let uložen ve skladišti OÚ. Ke stanu chyběly pouze kůlky. Ty dodal, jak slíbil, Pepa Šřitr. Rodiče a prarodiče se sešli 26.5. u sokolovny a domluvili, že po loňském vydařeném dětském dnu, budou děti opět chodit po vesnici a na stanovištích plnit různé úkoly. Stanoviště obsadili většinou praro-

diče a starší děti. Petr Linhart vozil děti na bryčce tažené koníkem, což sklidilo velký úspěch. ☺ Dětský den se konal v sobotu 31.5. Již v pátek jsme se sešli, abychom postavili stan a vše připravili. V sobotu v 16 hodin, kdy dětský den začínal, byli všichni na svých stanovištích, těch bylo nakonec osm. Po splnění všech úkolů dostaly děti sladkosti. Odměnou pro všechny zúčastněné byla pečená krůta. Počasí nebylo příliš pěkné a v postaveném stanu se nikomu spát nechtělo. Všichni si po hezky prožitém odpoledni raději zalezli do svých postýlek. ☺ Rohlíky na nedělní snídani však, byly již objednány a tak se rodinky sešli na nedělní snídani u sokolovny. Sluníčko krásně svítilo a bylo docela příjemné snídat na čerstvém vzduchu. ☺ V pátek 29.5. byli v sokolovně vyměněny dveře pod jeviště a na jeviště, které byly již opravdu špatné. Vyrobil je truhlář p. Bárnet z Dobrušky.

25.6. - 26.6. proběhla výměna hlavních a postraních dveří v sokolovně. Výměnu provedla firma K- PLASTY z Nového Města nad Metují. Výměna vnitřních i venkovních dveří byla financována z dotace z programu Rozvoje venkova prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu. Sokolovna je po výměně dveří opět o něco hezčí a také tam bude tepleji.

M. Moravcová

Den dětí – pokaždé jinak

Blížil se den 1.6., kdy všechny děti slaví svůj svátek. A tak dobřanské babičky i dědečkové chtěli pro svá vnoučata zorganizovat nevšední zážitek – společné stanování u místní sokolovny ve velkém vojenském stanu.

Jelikož ale počasí bylo proti nám, museli jsme zvolit náhradní plán. Opět se zapojilo několik aktivních dobřaňáků, kteří u svých příbytků vytvořili zajímavá stanoviště. Děti je pak po skupinkách obcházely a plnily různé úkoly.

Asi největším zážitkem byla jízda v kočáře, taženém koněm pod vedením zkušeného koňáka pana Petra Linharta. Ten převážel děti od sokolovny ke hradu (u rodiny Ungrádů), kde musely zdolávat „Velkou Deštnou“ – výstup na štafle, chůze po chůdách. Na druhém stanovišti již čekala Švorcovic děvčata a jak jinak než sportovní a závodní disciplíny. U třetího stanoviště (rodiny Moravců), se nacvičoval hasičský útok. Čtvrté stanoviště patřilo rodině Kavků a nesměla chybět střelecká disciplína. Další zastávka byla u školy, kde na děti čekala rozesmátá Áňa s Andrejkou. Na šestém stanovišti (u rodiny Tamchynů) byl opravdový

rybolov. U Pechů na stanovišti číslo sedm byl hod míčem na plechovky. Poslední, osmé stanoviště, bylo u kostela (u rodiny Vomáčků), kde děti malovaly obrázky a stavěla se nejvyšší věž v Dobřanech.

Všechny skupinky dětí se sešly u sokolovny, kde už z dálky voněla krůta a děti dostaly drobné pamlsky. Ale to ještě nebyl závěr Mezinárodního dne dětí. Jelikož pan starosta Michal Moravec objednal sto kusů rohlíků na neděli, (původně se počítalo s tím stanováním), tak jsme se všichni sešli ještě v neděli na devátou hodinu a společně posnídali – tedy nejen ty rohlíky!

P.S. Stanování platí, ale až o prázdninách.

H. Vomáčková

Markovská studánka

V Dobřanech jsou i jiné tradiční akce. Už pár let dodržujeme také každoroční „čištění studánek“. Několik dní před vítáním občanů jsme se zúčastnili výletu k tzv. Markovské studánce, která je v lese nad třemi

rybníky, kousek od Páblových chat. Bylo potřeba jí vyčistit od bahna a napadaného listí, ostatně jako už několik let zpátky. Nebylo nás moc, ale bylo veselo už cestou, počasí bylo nečekaně přívětivé, jako už nebylo dlouho před tím. Sluníčko svítilo po celou dobu, a když jsme dorazili na místo, kde nad studánkou je na stromě svatý obrázek, začali jsme s čištěním. Pavel odklidil za rok napadané větve stromů, bylo jich hodně, Irena si přinesla z domova šoufek a cedník, Honza taky a pustili jsme

se do práce. Milada, Majka a Zdena zkontrolovaly krabičku, kterou tam máme uloženou, a vymýšlelo se, co se tam má napsat nového a také trošku vtipného, což se jim po delším jednání provázeném smíchem, podařilo. Ne všechno by papír třeba snesl, ale nakonec jsme to společnými silami dali do kupy. Voda ze studánky se po slabé hodině usadila, takže jsme ji mohli také ochutnat. Mezi tím se konzumoval i přinesený proviant. Voda byla výborná a i když pramen asi nemá žádné zázračné účinky (ale to vlastně nevíme?) chutnala nám a i studánce asi vyčištění velmi prospělo. Rozhodně si neztěžovala, tvářila se přátelsky. A tak jsme tam seděli, vzpomínali na roky, kdy jsme tuhle akci začínali, bylo tam opravdu krásně. Až když sluníčko zapadlo, tak jsme se vydali pomalu nazpátek. Když jsme došli k Majketu, ani se nám nechtělo domů, i když moc nechybělo do dvaadvacáté hodiny, tak se ještě chvíli posedělo. Domluvili jsme si ještě výlet k další, tzv. Hančině studánce, která je pojmenovaná po místní objevitelce Haně J. Studánka se nachází na opačné straně, také v lese. I ona potřebuje péči lidskou a děláme to rádi, myslím, že nás to i sblížuje. To nás čeká v nejbližší době, takže se těšíme, zveme i další eventuelní zájemce. Je možné přihlásit se v Majketu. Zábavu si obstaráme cestou, uděláme něco pro přírodu a především i pro sebe. Takže nashledanou!

J. M.

Oslava narozenin ...

Jak je v Dobřanech dobrým zvykem, mnozí z nás oslaví svá jubilea v kruhu přátel. Tak se také stalo v sokolovně v sobotu, 12. července letošního roku. Milada Moravcová zveřejnila své neuvěřitelné narozeniny a ve společnosti mnoha gratulantů se slavilo. Nebylo by to nic neobvyklého, kdyby součástí programu nepřekvapily také divadelní jednoaktovky, ve kterých

vystoupilo několik „ochotníků“, složených z našich dobřanských sousedů a rodinných příslušníků oslavenkyně. V první se zahrála epizoda z bývalého pracoviště Miládky, v hereckých rolích se mimo jiné předvedla Hanka s Jirkou Vomáčkovíc, Petr Linhart, Irča Tamchynová, Dana Ratvajová, Renka a Jirka Pechovic, Helča Moravcová, Zdena Holubová a další, kteří díky maskování nebyli k poznání. Na závěr Renata přednesla pěkné veršované blahopřání. Bylo to vtipné a veselé. Poté se

nenechali zahanbit nejbližší členové Miladiny rodiny, kteří sehráli úžasnou komickou frašku z jejího života pod názvem „Hrci, preci do půlnoci“. Nejen že se hrálo několik scének od mládí do současnosti, ale také se zpívaly písničky, které jí provázely životem. Bylo to tedy všechno asi trochu nadsazené, (doufejme!) ale mělo to obrovský úspěch. Potlesk nebral konce, také bylo slyšet volání „opakovat, opakovat“! To se však nestalo, ale i tak to byl úžasný zážitek. Jestli to všechno bylo, ale podle skutečnosti, tak můžeme jen závidět. No a samozřejmě se jedlo a pilo a jestli se nepřestalo...

Po shlédnutí těchto vystoupení se mnozí přítomní shodli, že by byla škoda nevyužít talentu našich místních hereckých „hvězd“. Delší dobu se dohadujeme, že by se mělo zahrát nějaké ochotnické představení. Tak snad se toho někdy dočkáme. Ještě jednou Miladě srdečně gratulujeme!

První přístavba Základní školy v Dobřanech 1959

Letos tomu bude 55 let, kdy byla v naší obci v neděli 13. září 1959 za krásného počasí slavnostně otevřena přebudovaná místní škola za účasti občanů i oficiálních zástupců okresu i krajských a okresních školských odborů (p. Lenfeld, p. Šotola, p. Sixta st.). Předseda SRPŠ p. Kopáček poděkoval občanům za pomoc a škola byla předána do péče obce v čele s předsedou MNV p. Linhartem. Celou akci zpřijemnil svým kulturním pásmem místní žáci pod vedením p. učitele V. Gerstnera a k pěkné atmosféře přispěl i koncert bysterské hudby a večerní taneční zábava v sokolovně.

Co však této oslavě předcházelo?

Dobřanská škola, do níž docházeli žáci ze širokého okolí, už před válkou i po ní stále zápasila s nedostatkem místa pro výuku. Učilo se proto nejen ve staré škole, ale i v domě Poulových (č.p.3), u p. A. Henclové (č.p.23) a v Nedvězí. Budova školy byla vždy jen provizorně opravována a několikrát jí hrozilo i uzavření. Po letech úsilí o nápravu došlo v březnu r. 1958

konečně k jednání o přístavbě školní budovy. Protože však na KNV tato akce v plánu nebyla, musela odjet delegace (p. Sixta st., p. Albrecht a ředitel školy p. Jan Navrátil) do Prahy na ministerstvo školství, kde jim byla přislíbena pomoc, která však musela být finančně zajištěna KNV v Hradci Králové, což se také podařilo.

A tak mohly už během prázdnin začít přípravy ke stavebním pracím, které měli provádět studenti Vyšší průmyslové školy stavební v Náchodě. Ti v polovině září 1958 přijeli do obce

spolu s p. učitelem Habrem, byli ubytováni v místní sokolovně a stravovali se v hostinci u Šimků, kde se o ně starali kuchařky pod vedením p. V. Smolové z Nedvězí, pomáhaly i p. Šimková, p. Moravcová a p. Ježková.

Chlapcům šla práce rychle od ruky, tím spíš, že se zapojili i místní (P. Hencl, p. Kopáček, bratři Švorcové J. a A. a tesaři). Už v listopadu 1958 byla hrubá stavba hotova a nastoupili tesaři. Protože akci přála i mírná zima,

mohlo se pokračovat až do začátku ledna 1959 na výkopech pro kanalizaci. Do konce roku bylo odpracováno celkem 1708 brigádnických hodin. Velký kus práce s organizací brigád i s vlastní prací odvedl p. J. Vít. A nejen on. V obci snad nebylo člověka, který by se nezapojil do práce, pomáhali i žáci školy a o prázdninách i její absolventi.

V únoru 1959 bylo započato s bouráním staré budovy a do června byla škola vybavena i ústředním topením podle dokumentace p. V. Přibyla z Hradce Králové. Přes organizační náročnost stavebních prací se po celý školní rok učilo, i když někdy provizorně v sokolovně nebo v Nedvězí.

Během prázdnin se dokončila elektroinstalace, byly položeny parkety a dlažba a provedlo se vymalování celé budovy (p. Suk z Dobrušky). O úklid školy se postaraly maminky žáků spolu se školníkem p. J. Páblem. Škola získala i novou kuchyň s jídelnou, kde se po nutných modernizacích vaří obědy pro žáky a učitele dodnes. V přízemí školy byl vybudován provizorní byt pro ředitele školy.

Po srpnové kolaudaci a odstranění nepatrných závad mohla konečně začít výuka 1. 9. 1959 v důstojném prostředí. Na výstavbě školy měli nemalou zásluhu učitelé, kteří ve škole vyučovali: p. Václav Gerstner, p. Alois Pop, p. Jitka Urbánková, p. Olga Popová - Martinková a p. Jan Navrátil, ředitel školy

Podle školní kroniky a vlastních vzpomínek zapsala Olga Mračnová.

ZPRÁVY Z NAŠÍ ŠKOLY TRIVIUM PLUS o.p.s.

Vracíme se do dob JZD?

Ministr školství Marcel Chládek přišel s novým návrhem. Zrušíme část příspěvků soukromým a církevním školám. Proč by přece stát měl platit soukromé školy? Ať si je rodičové platí sami. Přitom je všeobecně známo, že soukromé školy jsou levnější a efektivnější než školy „státní“. Stát neušetří ani kačku, naopak. Pokud soukromé školy zaniknou, žáci přejdou do státních a stát to přijde mnohem draž. Soukromá škola není žádný byznys, naopak, většinu škol zřizují

neziskovky a veškerý zisk se musí vkládat do vzdělávání žáků.

Tímto krokem se opět šlape na demokracii. Čeká nás tedy doba, kdy z veřejných peněz nebudou placeni např. obvodáci? A peníze dostanou jen státní lékaři? Nebo dotace již nedostanou soukromí zemědělci? Založíme opět státní JZD?

Ve škole buší sbíječky, příprava na nový školní rok je v plném proudu a já si bláhově na začátku prázdnin říkal, to byl úspěšný rok!!!! Čekal bych poplácání od vrchnosti po zádech se slovy, děláte to dobře. Místo toho přišla z ministerstva pořádná herda do zad. A já pevně doufám, že to snad nebude i kudla do zad! Pane ministře, Vy víte jak zpříjemnit prázdniny.

Naše škola Trivium Plus o.p.s. v Dobřanech převálcovala zbytek republiky ve vědomostní soutěži!

V pátek 6. 6. 2014 se do Dobřan vrátili žáci tamní Základní školy a Mateřské školy Trivium Plus o.p.s. se zlatými medailemi. Získal je tříčlenný školní tým v celostátním finále 3. ročníku prestižní vědomostní soutěže Eurorebus Junior. Soutěž se konala v Praze za přítomnosti vedení MŠMT a České školní inspekce. Družstvo Dobřan bylo mezi třiceti finalisty z celé České republiky nejlepší. Podařilo se mu porazit i loňské vítěze z Rokycan.

Nejde o náhodný úspěch. Žáci školy byli velmi dobří i v prvních dvou ročnících Eurorebusu Junior, když z krajských kol přivezli zlatou a bronzovou medaili a v Praze skončili nejprve dvanáctí a potom devátí. Přispěli tak k tomu, že družstva z východních Čech patří dlouhodobě k nejúspěšnějším řešitelům soutěžních úkolů. Hned první ročník vyhrála totiž škola z Úpice, letos pěkná umístění získaly kromě Dobřan i školy Nové Město nad Metují, Školní a Velichovky.

Principem soutěže je, že školní tým musí správně odpovědět v časovém limitu na co největší

počet otázek. Ty jsou vybrány tak, aby prověřily všeobecný přehled dětí i jejich logické uvažování. Hodně testových úkolů je ze zeměpisu, dále se prověřují znalosti z dějepisu, českého jazyka, přírodních věd, kultury, sportu, ekonomiky, vědy a techniky atd. Vybrat správnou odpověď ze čtyř nabízených možností není vůbec jednoduché, neboť otázky málokdy vycházejí ze znalostí, které dává žákům škola. O tom se můžete přesvědčit na www.eurorebus-junior.cz. O přípravu na

tuto soutěž se stará pan učitel Mgr. Luboš Kubáček, kterého zpráva zastihla na školním výletě ve Švýcarsku, kam odcestovali starší žáci školy. Vítězství oslavili skokem ze skály (viz. foto).

Malá vesnice Dobřany v Orlických horách tak dokazuje, že i vesnické školství může být moderní a na nejvyšší úrovni.

Asi jste se těšili, že bude v obci přes léto klid, jenže aneb, omluva dobřanským občanům

Konečně léto, to bude v Dobřanech klid! Nebudou tu ječet děti, nebude slyšet Killarova tělocvikářská píšťalka po dobřanských prostranstvích, ani silný hlas paní Henclové nedolétne až k Tomášom.

Kdo si takto představoval letní dobřanskou idylku, zjistil, že „ku letní lásce zve sbíječky hlas“. Omlouváme se.

Jenže to máte: postavit lešení, otlouct fasádu, rozebrat střechu, natlouct nová prkna, zateplit fasádu, vyměnit vstupní dveře, vyměnit pár oken, ubourat nepotřebné komíny, zajistit průduchy, oplechovat střechu, udělat nové hromosvody, nové svody, rozbourat podlahu v družině, položit novou podlahu v družině, aby zde vznikla třída, ubourat kabinet, rozšířit šatnu, zabudovat futra, vytlout dlažbu ve staré

šatně, položit novou dlažbu, vybourat staré radiátory, vybourat trubky, dát nové radiátory, nové rozvody, rozbourat okno do kotelny, aby se vešel nový kotel, zazdít okno do kotelny, vytlout staré kotle, udělat kompletní novou strojovnu, rozebrat strop na půdě, zateplit strop, vybagrovat cestu okolo školy, položit nový asfalt, vybagrovat a přeložit prasklý sloup, zahloubit nový sloup, přeložit dlažbu, objednat nábytek do nové třídy, objednat nábytek do nové šatny, vymalovat..... na něco jsem zapomněl? A to vše za pouhé dva měsíce. Jo a ještě sundat lešení.... ☺

Vážení občané, děkujeme za trpělivost a poslední srpnový týden vás zveme na pivko! Doufáme, že částečnou útěchou pro vás bude zima, kdy se již z komínů školy nebude linout štiplavý uhelný kouř, ale vůně peletky. ☺ Vaše škola.

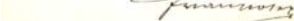

První světová válka

V letošním roce vzpomínáme stého výročí vypuknutí první světové války, ve které bojovali naši dědové a pradědové. Jaké události tomu předcházely.

V červnu r. 1914 se konaly vojenské manévry v Bosně a Hercegovině, tehdy pod správou Rakousko – Uherska. Balkán, to byla směsice národů a náboženství – říkalo se, že je to „sud s prachem“. Do této neklidné země přijel na návštěvu následník trůnu arcivévoda František Ferdinand d' Este se svojí manželkou Žofií roz. Chotkovou. V neděli dne 28.6.1914 přijeli na oficiální návštěvu hlavního města Bosny, Sarajeva. Zde při jízdě automobilem byl na ně spáchán atentát, byli zastřeleni mladým studentem Srbem Gavrilo Principem. Tato tragická událost byla jednou z příčin první světové války. Nebude to dlouho trvat a obyvatelé celé monarchie budou číst provolání císaře: „Mým národům.“

A color portrait of a man with a large white beard and mustache, wearing a military uniform with many medals. The portrait is signed 'J. J. J. J.' in the bottom right corner.

 V pondělí přišli k místnímu faráři Josefu Dokonalovi dva odvedenci. Josef Hencl - tesař z čp. 16 a Karel Grim – krejčí z čp. 57 se žádostí o rozloučení a požehnání odcházejícím vojínům. Ve 2 hodiny odpoledne byla v kostele pobožnost, které bylo přítomno nebývalé množství lidu. Po promluvě a požehnání faráře k vojínům zahrál varhaník Vojtěch Cimr z č. 71 povinně rakouskou hymnu:

ale v pianu (tiše). Lidé si toho ani neuvědomili a hymna zůstala nepovšimnuta. Poté nasadil teprve forte (silně) a velebné zvuky písně nejkrásnější

se nesly chrámovou prostorou.
Zakončil pak ruskou hymnou:

Erzherzog Franz Ferdinand
28. Juni 1914.

války postoupily rakousko-uherské sbory 60 km za ruské hranice. Na západní frontě obsadili Němci Lucembursko a Belgie a severní část Francie. V prosinci 1914 Rakousko načas obsadilo Bělehrad, hlavní město Srbska. Toto vítězství bylo oslavováno vyvěšením praporů v říšských barvách a slavnostním vyzváněním. Rusové však také dobili Lvov a na západě začala zákopová válka.

V září 1914 při 2. výzvě byli povoláni vojáci v záloze do 42 let. Z Dobřan nastoupilo k vojsku 6 mužů. Dále nastoupili vojenskou službu 4 branci, mladíci okolo 20 let. Mimo odvody mužů a jinochů konány odvody koní. Takže v r. 1914 bylo odvedeno z Dobřan celkem 24 mužů. Vesnice ztichla, posmutněla. Ženy se musely chopit práce na polích; pomáhal kde kdo, děti, staří.

Rok 1914 byl úrodný. Píce i otavy bylo dost a dobře sklizeny. Žně proběhly za stálého počasí. Byla slušná úroda brambor. Přesto však ceny neustále stoupaly. Začínala být nouze o potraviny a petrolej. Lidé záhy pocítili tíhu války. Z fronty přicházely zprávy o prvních raněných a mrtvých.

Pokračování války a dění v obci opět za rok.

Josef Langr

Seriál: Paměti Josefa Andrše, nar. 2.IV. 1889, na první světovou válku - II. pokračování

S neděle na pondělí nás vedli na nádraží o půlnoci, 3. srpna, provázeni četou vojáků s nasazenými bajonety, jako nějaké trestance. Byli jsme navagonizováni a jeli jsme směrem k Moravě. Dokud jsme jeli českým územím, tak jiného nebylo vidět, než lidé, kteří šli kolem, aneb pracovali na poli, jak pláčí, takže nás to také donutilo k pláči, zvláště, když někdo zanotoval píseň „Zasvěť ty mi slunko zlaté, na poslední z vlasti krok, zahřej v prsou city sladké, usuš slzí mocný tok“ – nezapomenutelná chvíle.

Když jsme přijeli do Svitav, kde jsou němci, tak pláč nebylo vidět, ale zase samé provolávání hail a radostný smích. Přes Moravu již zase lidé plakali a žádné volání slávy. Když jsme ale přijeli do Uher, tam zase volali Eljen, žádný pláč nebylo vidět, byli také pro válku nadšení, jako němci. Tam nám ale nosili do vagonu ovoce, nejvíce broskví a nějakou slaninu, takže v každém vagonu, co jsme přešli Uhry, toho byla kupa. Když jsme přijeli do Budapešti, tak tam stál na peroně následník trůnu Karel ve stejnokroji maďarského husarského plukovníka, my jsme museli ve vagonech všichni stát, co jsme přešli, vzdát mu povstáním poctu.

Dne 5. srpna navečer jsme přijeli do chorvatského města Rummy, vzdáleného od srbských hranic asi 15 kilometrů, kde jsme byli ubytováni v srbské škole. Tam také bylo korpskomando, i konali jsme různé stráže a někteří museli jezdit s důstojníky k frontě, neb hlídat pokladnu, dělat ordonance, roznášet k různým útvarům z kanceláře rozkazy, jinak se žádný nesměl potulovat po městě.

Byli jsme tam až do 16. srpna, v kterýžto den byl nařízen pochod do srbského města Sabače, odkud srbové prý ustoupili. Ráno jsme vyšli asi v 7 hodin a přišli jsme tam až navečer, cestou jsme šli srbskou vesnicí jménem Jarak, kde jsme viděli první oběti války. Šli jsme vedle ovocného sadu, kdež byl položen z jednoho stromu na druhý trám a na něm byli oběšeni starosta a 3 radní za trest, že prý měli umučit jednoho četaře, který šel s pochodujícím oddílem vesnicí a protože byl marod, zůstal ve vesnici ležet a že ho měli vesničané umučit. Tak nám to bylo řečeno, v nás to zanechalo nezapomenutelný dojem.

Jak jsem již psal, přišli jsme do Sabače navečer po pontovým mostě, postavený pionýry, tam jsme byli ubytováni v jednom velkoobchodě s látkami a železem a mýdlem, vzali jsme si z toho také něco, já jsem si utrl na onuče, vzal jsem si košili, pár kousků mýdla a malé

nůžky. Košile měla škrobené manžety a náprsenku, tak když jsem jí navlík, tak to drápalo a musel sem jí zahodit. Šli jsme se také podívat po městě, jak to vypadá, výlohy byly rozbity a v nich stáli koně, v tom někdo řekl, že prý je nedaleko sklep s vínem v sudech a ze všech víno teče, v tom někdo vzpoměl, že je tam u nás v ubikaci asi 10. litrová hliněná baňka, tak jsme jí dva sebrali a šli jsme tam. Skutečně to byl obrovský sklep a v něm 20 velikých sudů a ze všech teklo víno, na podlaze už byl z něho rybník, takže dostat se k prvnímu sudu znamenalo nabrat si vína do bot, ale odvážil jsem se po špičkách bot a ještě mě dírkama u šněrování teklo víno do střevíců. Nedbal jsem toho, láhev jsem naplnil, odnesli jsme ji do ubikace a rozdělili do polních lahví, což se nám odpoledne znamenitě hodilo. K polednímu měla být menáž, tak byl nařízen ústup, jíst jsme už nedostali a honem z města ven, jenže po mostě už to nešlo, ten srbské dělostřelectvo rozbilo, tak jsme museli po srbském břehu vedle řeky Sávy. Štáb ujížděl v lodi a po něm také dělostřelectvo pražilo, my jsme šli těsně vedle řeky, kdyby srbové chtěli nebo to uhnuli malinko vlevo, tak z nás neostal nikdo na živu. Z Mezilesí Staněk Holý na mě křičel: „Josko, naše cesta poslední!“ Utíkali jsme nejen my, ale také trén, který shazoval naložené věci, takže se po cestě válelo bedny konserv, pytle ovsa, cvibachu, naše vojáci naházeli na vozy zase výzbroj, já jsem si také hodil na trén tornu, ale když se trén uhnul na jinou stranu, než šla kumpačka, tak jsem si výzbroj zase vzal. Když nás velitel setniny dal zase do kupy, tak jsme všeho dva měli celou výzbroj, já a ten Staněk Holý, ostatním každému něco chybělo, nějaký Matějka neměl z výzbroje nic, jen v náprsní kapse u bluzu „faifku“, tu neztratil.

Druhý den jsme byli prozkoumat srbskou vesnici, ale nic závadného jsme nenašli. Mužští tam vůbec žádní nebili, ani staří, jen nějaká stará baba a ta na nás škaredila. Sebrali jsme si tam nějaké vejce, ale kde je uvařit, aby se nám v chlebníku nerozbily, když jsme pořád šli, chlapi je vypíjeli a tak jsem jedno také zkusil, ale udělalo se mě z něj nevolno a tak jsem v životě jich víc nevypil. To bylo 18. srpna.

Druhý den, 19. srpna nás zavezli zpátky do Rummy, co jsme byli dřív a hned jsme šli na nádraží vagonirovat, že jedem na ruskou frontu. Musím také podotknout, že nám zůstala v Sabači kuchyně i s kuchařem, který za námi přijel za kolik neděl na Rusko.

Pokračování příště.

Společenská kronika

V uplynulém i nastávajícím období oslavili či oslaví svá jubilea naši občané:

Paní Ptáčková Milada
Paní Hartmanová Libuše
Paní Poulová Anežka
Paní Henclová Arnoštka
Paní Moravcová Milada

V sobotu 14. června 2014 přivítal pan starosta na obecním úřadě novou občanku Dobřan **Leontýnku Tošovskou!**

Všem přejeme pevné zdraví, štěstí a srdečně blahopřejeme!!!

U S N E S E N Í

z XV. veřejného zasedání obecního zastupitelstva obce Dobřany dne 12.2.2014

I. BERE NA VĚDOMÍ

1. Kontrolu plnění usnesení z předešlého VZ
2. Zprávu o finančním hospodaření obce k 31.12.2013
3. Rozpočtové opatření č. 10/2013
4. Zprávu ředitele ZŠ TP o.p.s.
5. Úspěšné dokončení projektu: „Výstavba chlorovny obecního vodovodu v Dobřanech“
6. Akceptování žádosti o podporu ze SFŽP v rámci OPŽP
7. Žádost o řešení přestupního místa na autobusové zastávce „Bohdašín V Propasti“
8. Žádost OS v Rychnově nad Kněžnou o spolupůsobení při výkonu trestu

II. SCHVALUJE

1. Návrh rozpočtu obce na r. 2014
2. Rozpočtový výhled obce na r. 2015 – 2017
3. Rozpočtové opatření č. 11/2013
4. Návrh rozpočtu DSO ROH na r. 2014
5. Rozpočtový výhled DSO ROH na r. 2015 – 2017
6. Členský příspěvek DSO ROH na r. 2014 ve výši 5.948,- Kč
7. Vypracování projektu ke stavebnímu povolení na rekonstrukci budovy OÚ
8. Projekt „Venkovní úpravy v okolí budovy ZŠ Dobřany“ na který bude použita dotace za získání bílé stuhý v soutěži Vesnice roku KHK v částce 600.000,- Kč
9. Členství v Místní akční skupině POHODA venkova, IČ: 27005577, se sídlem Val 26, 518 01 Dobruška
10. Svým zástupcem pro členství v místní akční skupině POHODA venkova starostu obce Michala Moravce a náhradníka místostarostu Jana Moce
11. Výměnu dodavatele elektrické energie a to společnost AMPER MARKET a.s.
12. Hodnotící komisi na projekt „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany“
13. Hodnotící komisi na projekt „Venkovní úpravy v okolí objektu ZŠ Dobřany“

III. UKLÁDÁ

1. Uspořádat kulturní akci Masopust s TJ Sokol Dobřany
Zodpovídá: termín: 30.4.2013
2. Jarní úklid obce
Zodpovídá: M. Moravec termín: 30.4.2014
3. Zajistit výběrové řízení na projekt „Snížení energetické náročnosti ZŠ Dobřany“ a „Venkovní úpravy v okolí objektu ZŠ Dobřany“
Zodpovídá: M. Moravec termín: 31.5.2014
4. Vydát další číslo Dobřanského zpravodaje
Zodpovídá: J. Moc termín: 30.3.2014

Hlasování o přijetí usnesení: pro: 7 proti: 0 zdržel se: 0

V Dobřanech dne 11.2.2014

.....
Michal Moravec
starosta

.....
Jan Moc
místostarosta

PROTOKOL O ZKOUŠCE č.691 / I / 2014

Zákazník: Obec Dobřany
Dobřany 19
518 01 Dobruška

Účel zkoušky : Pravidelná kontrola jakosti pitné vody ve vodovodu dle vyhl.č.252/2004 Sb. a zákona č.258/2000 Sb. Zjištění dodržení limitních hodnot všech ukazatelů stanovených orgánem ochrany veřejného zdraví (OOVZ).

Rozsah stanovení : pitná voda - krácený rozbor dle vyhl. č.252/2004 Sb.

Vzorek rozboru č. 689

Popis (matrice) : pitná voda

Místo odběru : Dobřany, základní škola, kuchyň

Odběr provedl : Schneiderová Jana - laboratoř (A)

Datum odběru : 06.05.2014

Čas odběru : 11:05

Do laboratoře dodáno : 06.05.2014

Datum provedení zkoušky : 06.05.2014 - 15.05.2014

Mikrobiologické a biologické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
koliformní bakterie	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)A	max.0	MH	vyhovuje
Escherichia coli (ISO)	KTJ/100ml	0		SOP č.1.3.2 (ČSN EN ISO 9308-1)A	max.0	NMH	vyhovuje
počty kolonií při 36°C	KTJ/ml	0		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222) A	max.20	MH	vyhovuje
počty kolonií při 22°C	KTJ/ml	1		SOP č.1.3.7 (ČSN EN ISO 6222) A	max.200	MH	vyhovuje

Fyzikální a chemické ukazatele	Jednotka	Hodnota	Nej.st.	Zkušební metoda	Limit	Typ limitu	Hodnocení parametru
chuť		přijatelná		SOP č.1.4.1 (TNV 757340) A	přijatelná	MH	vyhovuje
pach		přijatelný		SOP č.1.4.2 (TNV 757340) A	přijatelný	MH	vyhovuje
barva	mg Pt/l	<5		SOP č.1.2.15 (ČSN EN ISO 7887) A	max.20.0	MH	vyhovuje
zákal	ZFt	<1		SOP č.1.2.16 (ČSN EN ISO 7027) A	max.5.0	MH	vyhovuje
konduktivita (měř.el.vodivost)	mS/m	9.3	5 %	SOP č.1.2.1 (ČSN EN 27 888) A	max.125	MH	vyhovuje
reakce vody (pH)	-	6.7	3 %	SOP č.1.2.2 (ČSN ISO 10 523) A	6.5 - 9.5	MH	vyhovuje
chem.spotř. kyslíku (CHSK-Mn)	mg/l	<0.5		SOP č.1.2.4 (ČSN EN ISO 8467) A	max.3.0	MH	vyhovuje
amoniak a amonné ionty	mg/l	<0.1		SOP č.1.2.8 (ČSN ISO 7150-1) A	max.0.50	MH	vyhovuje
dusitany	mg/l	<0.01		SOP č.1.2.10 (ČSN EN 26 777) A	max.0.50	NMH	vyhovuje
dusičnany	mg/l	4.6	6 %	SOP č.1.2.11 (CHFMV) A	max.50.0	NMH	vyhovuje
chlor volný	mg/l	0.07	5 %	SOP č.1.5.2 (fir. metoda HACH) A	max.0.30	MH	vyhovuje
železo	mg/l	<0.05		SOP č.1.1.4.A (ČSN 75 7385) A	max.0.20	MH	vyhovuje
mangan	mg/l	<0.02		SOP č.1.1.3.C (ČSN 75 7385) A	max.0.050	MH	vyhovuje

Poznámka:

Výsledky zkoušek uvedené na všech listech protokolu se týkají pouze zkušebního vzorku.

Odběr vzorku provedený laboratoří je dokumentován v "Protokolu o odběru", který je nedílnou součástí "Protokolu o zkoušce".

Bez písemného souhlasu zkušební laboratoře se nesmí protokol reprodukovat jinak než celý.

Vysvětlivky ke sloupci "Zkušební metoda" :

"A" označuje zkušební metody a odběry, které jsou předmětem akreditace.

"N" označuje zkušební metody, které nejsou předmětem akreditace.

"SOP "označuje standardní operační postup zkušební metody.

"SA" označuje zkušební metodu subdodavatele - akreditovanou, provedenou na základě písemného souhlasu zákazníka.

"SN" označuje zkušební metodu subdodavatele - neakreditovanou, provedenou na základě písemné žádosti zákazníka.

Protokol o zkoušce od subdodavatele je archivován, na požádání je zákazníkovi k dispozici.

"Nej.st" je rozšířená nejistota stanovení odpovídající 95% intervalu spolehlivosti. Je uvedena jako odhad relativní směrodatné odchylky v procentech násobený koeficientem k=2. Nejistota stanovení nezahrnuje nejistotu odběru vzorku.

"CHFMV" - Chemické a fyzikální metody analýzy vod, STNL 1986

"F" označuje zkušební metodu, u níž byl uplatněn přiznaný flexibilní rozsah akreditace.

Vysvětlivky ke sloupci "Limit":

Ve sloupci jsou uvedené limitní hodnoty dle vyhlášky č.252/04 Sb.

Vysvětlivky ke sloupci "Typ limitu" :

MH - mezní hodnota

NMH - nejvyšší mezní hodnota

DH - doporučená hodnota, DH jsou nezávazné hodnoty ukazatelů jakosti pitné vody, které stanoví minimální žádoucí nebo přijatelnou koncentraci dané látky, nebo optimální rozmezí koncentrace dané látky

*) - mezní hodnota představuje minimum a platí pro vody, u kterých je při úpravě uměle snižován obsah vápníku nebo hořčíku

Vysvětlivky ke sloupci hodnocení parametru :

vyhovuje - na základě výsledků zkoušek hodnocený parametr limitní hodnotě vyhovuje

nevyhovuje - na základě výsledků zkoušek hodnocený parametr limitní hodnotě nevyhovuje

nestan. - parametr (chuť) nebyl stanoven z důvodu nevyhovujícího výsledku mikrobiologického rozboru

Protokol zpracoval : Ing. Šimberová Martina

V České Skalici dne : 15.05.2014

vedoucí zkušební laboratoře

OSVĚDČENÍ O ÚSPORĚ EMISÍ

Obec Dobřany

Identifikační číslo:

00274887

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli, představuje:

Emise CO₂ ekv.

15,305 tun

Úspora energie:

362 279 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a.s.

V Praze dne 14. 6. 2014